

indgik vi før sommerferien, og jeg har gentaget det i åbningstalen. Punkt 6 i den tipunktsplan, som jeg præsenterede i tirsdags, er netop, at der skal være bedre mulighed for at gå fra deltid til fuldtid. Vi tvinger ikke nogen; det er en mulighed.

Så hr. Villy Søvndal er lidt sent ude.

Kl. 17:23

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:23

Villy Søvndal (SF):

Må jeg godt spørge statsministeren: Betyder det, at den offentligt ansatte får en ret til at komme på fuldtid? Det er jo det, vi diskuterer. Det var det, vi foreslog for et år siden, hvor Venstre ikke ville være med.

Det er meget let at svare på: Får de offentligt ansatte en ret til fuldtid – ja eller nej?

Kl. 17:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:23

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi har aftalt med de faglige organisationer, hvordan det skal gribes an, således at når der opstår jobmuligheder rundtomkring, giver man tilbudene til dem, der er på deltid, hvis de ønsker at komme på fuldtid. Jeg ved godt, at hr. Villy Søvndal gerne vil have tvangsforanstaltninger, men vi ønsker altså, at det skal udvikle sig ved frivillighed rundtomkring.

Kl. 17:23

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager, der har en kort bemærkning til statsministeren.

Kl. 17:23

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har set, at statsministeren har fulgt debatten omhyggeligt hele dagen, og derfor kan det jo kun være med vilje, at statsministeren ikke forholder sig til den debat, vi har haft om asylbørnernes vilkår. Og da statsministeren jo siger, at befolkningen har krav på at vide, så må det også gælde den her dagsorden.

Jeg synes, det står meget klart, at der er partier, faktisk alle andre partier end VKO, der er optaget af at finde en pragmatisk, ordentlig, menneskelig løsning for de børn, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne vide, hvad det egentlig er, statsministeren drømmer om. Jeg ved godt, at statsministeren er bundet op på det flertal, han regerer med. Men drømmer statsministeren om

at fortsætte med det flertal med VKO, så man kan fortsætte den asylpolitik, der føres i øjeblikket? Eller drømmer statsministeren i virkeligheden om at kunne bruge det flertal, der er, og det flertal, der givetvis også vil være efter et valg, til at gøre noget, som er i orden, og som er rimeligt, på det her område? For det betyder ganske meget, tror jeg, for folk at få klar besked om, hvor statsministeren står i den her sag.

Kl. 17:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 17:25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen vi ønsker bestemt det bredest mulige flertal, også bag udlændingepolitikken, herunder den politik, der vedrører behandlingen af asylansøgere, og jeg vil gerne sige, at det bestemte også ligger regeringen meget på sinde, at børn i asylcentre har de bedst tænkelige forhold. Det er jo også grunden til, at vi i flere omgange har gennemført forbedringer af forholdene for børn i asylcentre. I 2006 bevilgede vi omkring 36 mio. kr. til forskellige forbedringer for børnene. Det betyder bl.a., at der tilbydes kvalificerede pædagogiske aktiviteter for børnene i centrene; man gør alt, hvad man kan, for at deres tilværelse, om jeg så må sige, bliver så normal som overhovedet muligt.

Kl. 17:25

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:26

Margrethe Vestager (RV):

Jo. Jeg ved ikke, om statsministeren har været i et asylcenter. Det ville jeg egentlig godt vide, fordi jeg synes, det er rigtigt, at man som politisk ansvarlig chef for området ved, hvad det er for en effekt de fysiske vilkår og de afgørelser har på mennesker.

Jeg vil gerne medgive, at der er sket forbedringer i de fysiske forhold. Men regeringens egne myndigheder har konstateret, at det jo ikke er de fysiske forhold, der fører til en tredobling af sundhedsudgifterne og en tidobling af udgifterne til døgnanbringelser, det er ventetiden, der gør det. Og derfor synes jeg stadig væk, det er påkrævet at finde ud af, hvad der er statsministerens holdning, når vi ved fra Socialforskningsinstituttet, Lægeforeningen, Danske Psykologer, Institut for Folkesundhed, at det er opholdstiden, der gør det. Hvor står statsministeren selv i den her sag? Det er jo en konkret måde at vise, hvordan man gør værdier til virkelighed.